

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 „ — „
Negyedévre . 5 „ — „
Egy hóra . . 1 „ 70 „
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Hadügyminiszter válság.

Pécs, 1901. aug. 27.

Nyári szenzációkat hajhászó ujságok világra bocsájtották *Krieghammer* báró, közös hadügyminiszter lemondásának híreit, sőt már utódját is megjelölték *Waldstätten* tábornaszernagy személyében. De hát álmélkodva kell tapasztalniok, hogy közleményeik nem idézik elő a közönség körében a várt szenzációs hatást. A publikum egész hidegen fogadta a híresztelést.

Hogyan lehetséges ez? Hisz a hadügyminiszter olyan nagy hatalom, hogy rendkívül sok függ attól, vajjon ki tölti be ezt a nagyfontosságú állást, milyen képességei és hajlandóságai vannak. Talán nem is ad hitelt a közönség a válsághireknek, a melyeket különben a *Fremdenblatt* meg is cáfolt, azért viselkedik oly nyugodtan, sőt mondhatni közömbösen a hadügyminiszter-változás hírével szemben?

Hát bizony az igazat megvallva, a közönség — ha el is hiszi a híresztelést — az egészről nem fog csinálni nagy káoszt, mert tudja, hogy a hadügyi politika és kormányzat szempontjából teljesen közömbös, vajjon *Krieghammer*nek, *Waldstätten*nek, vagy bármi másnak hívják is azt a generálist, akit a hadügyminiszteri tárca vezetésére kikommandiroznak. Annak az urnak, aki azt a helyet betölti, nincsen más feladata, mint ott képviselni az udvar

és az annak árnyékában megvonult magas katonai körök akaratát s a hadsereg intézésében ennek érvényt szerezni.

Alkotmányos államban csak parlamentáris kormányférfiak váltakozása bír az illető kormányzati ágra kiható fontossággal; a közös hadügyminiszterekről pedig mindent el lehet mondani, csak azt nem, hogy parlamentáris kormányférfiak lennének; jövetelük és távozásuk tehát nem jelenthet egyebet, mint egyszerű személycserét, a mely fontos lehet ugyan a közvetlenül érdekelt urakra nézve, de a nagyközönséget bizony hidegen hagyja mindig. Akadt ugyan egy magyar ujság, a szolnok-dobokai nagy államférfi közlönye, a mely azzal iparkodott a híresztelt hadügyminiszter-válságnak különös érdeket kölcsönözni, hogy mintegy különös nemzeti követelmény gyanánt hangoztatta, miszerint a közösségnek immár harmincadik évében egyszer már magyar ember is neveztesék ki közös hadügyminiszterré. De hát ez a riadó is visszhang nélkül hangozott el, pedig hát az igazi magyar közvélemény nem vádolható azzal, hogy a nemzeti követelmények hangoztatása nyomtalanul vonulna el fölötte.

De hát valóban nemzeti követelmény-e, hogy magyar ember legyen a közös hadügyminiszter? Van a közös kormányban magyar ember is, de azért Bosznia kormánya, a melynek ő áll az élén, csak olyan sült osztrák, mintha tőzgyökeres

osztrák miniszter dirigálná. A hadügyminiszteri székből ülő magyar embertől pedig magyar nemzeti szempontból még ennél is kevesebbet várhatnánk, mert, ha ki is neveznének hadügyminiszternek magyar embert, ez is csak osztrák generális lenne. Már pedig tudjuk, hogy a magyar ember az ugynevezett közös hadseregben — főleg ha olyan magas állásra vergődik, hogy a hadügyminiszteri kinevezésnél csak szóba is kerüljön — teljesen osztrákká vedlik át s azzal szokta magyar születésének eredendő bűnét az irányadó körök előtt levezekelni, hogy a született osztrákoknál is jobban üldöz mindent, a mi magyar.

Nagyon jellemző erre nézve az a vélemény, a melyet a kombinációba vett hadügyminiszter-utód, *Waldstätten* tábornaszernagy nyilvánított, mikor egy ujságíró figyelmeztette rá, hogy egy fővárosi lap erősen állást foglalt a mellett, miszerint *Krieghammer* utóda magyar ember legyen. Azt mondta ugyanis erre *Waldstätten*, hogy ennél az állásnál nem a nemzetiség, hanem a képességek és a rátermettség játszik a főszerepet. Akár magyar, akár nem magyar az illető, ha megfelel: jó.

Nos hát ebben teljesen igazat adunk a tábornaszernagy urnak. A hadügyminiszterium vezetésében egy hajszál különbséget nem tesz ránk nézve, akár magyar „nemzetiségű” ott a vezető, akár nem, mert a mi bölcs közjogi berendezésünk nem ismer nemzeti hadsereget s így a véderőt már

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Egy vasuti baleset.

(Humoreszk.)

Németből: *Ország Papi.*

Sok utasnak azon hiedelme, hogyha magának első osztályú jegyet vált, megszabadul sok kellemetlenségtől és zavartalan magányt szerez, nem egész alaptalan.

Az embert kevésbé éri valami kellemetlenség, mint a második osztályban.

Azonban némelyek azon ideája, (a kiknek talán már sikerült is), hogy egy első osztályú kocsit minden teketória nélkül „toillette szobává” változtatnak át, bizonyos körülmények folytán a legvégzetesebb következtetésű lehet.

Azonban mister *Barnaby Chucker* nem is gondolt erre, a mint a *paddingtoni* állomáson kis kocsijáról leugorva, a perronra sietett, egyik kezében egy összegöngyöltetett takarót, a másikban pedig egy bőröndöt vevé, a melyben egy igen jelentékeny toilette-darab volt, ugyanis egy frakk öltöny.

Azon nap reggelén *mr. Chucker* egy igen befolyásos barátjától, a ki *Windsorban* lakott, estebédre meghívót kapott. Mivel azonban nagyon el volt foglalva, sem otthon, sem az irodában nem vehetett magának annyi időt,

hogy átöltözködhetett volna. Így, a mire szüksege volt, a bőröndbe tette és a beszállásnál a kalauz kezébe egy shillinget nyomva, mondá:

— Ne engedjen senkit sem ide be; átöltözködni akarok.

A kalauz mosolygott és bölintott egyet a fejével:

— Gondoskodom róla, — és a vonat megindult. *Mr. Chucker* kinyitotta a bőröndöt és kivette mindazt, a mire szépítéséhez szükség volt: egy tiszta inget s így tovább . . . Azonban nem kell azt gondolni, hogy szívesen tette ezt. Ellenkezőleg, *Barnaby Chucker* mindabban igen pontos volt, a mi a külső szépséghez és a sikkhez tartozik és minden rendtelenségre boszus volt. Így pl.: ha valamilyen ismerőse akadt volna, a mint az a nadrágokat cserélgeti egy vasuti kocsiban, a legközönségesebb és legrendetlenebb embernek mondta volna. És ép így vélekedett most magáról is, és szidta önmagát, hogy nem szakított magának otthon időt az átöltözködéssre.

— Jaj, ha most . . . — így gondolkodott magában — . . . valami történnék; egy vasuti szerencsétlenség, — vagy mit tudom én! — Ez alatt levetette a kabátot és a mellényt, — mégis szeretném tudni, vajjon, mit gondolnának rólam, ha így félig levetkőzve találnának?!

Már e gondolatra is elpirult. Félnék, középkorú férfi volt nagy vörös fülekkel és széles, igen vörös ábrázattal.

A cipő levetése mindenkor olyan hatással volt rá, hogy arca egészen kékes-vörös lett. Így volt most is vele. S elképzelhető, milyen szájalomra méltó arcot vágott *Barnaby Chucker*. A nagy erőlködéstől még jobban kivörösödött és arcát a szégyen és harag öntötte el. Végre lejtettek a cipők és nadrágját kezdte levetni. Ez volt a legveszedelmesebb pillanat, jaj, ha most valami baja történik a vonatnak!

— Ah, ah, az Isten szerelméért! — sóhajtozott *mr. Chucker*, még a gondolattól is megijedve. — Tévedek, úgy látszik — de nem — ez nem lehet — úgy érzem a vonat megáll . . .

Ép ebben a pillanatban a vonat erősen füttyent, jelezve az állomást. *Mr. Chucker* tudhatta volna előre, mert nem volt különvonat. Hanem úgy el volt foglalva önmagával, hogy észre sem vette a vonat sebességének csökkenését.

Most itt állt egy csomó ruha között és nem volt ideje felöltözködni.

Caling állomás volt.

Hirtelen határoznia kellett, vajjon ingujban akar-e az állomásra berobogni, vagy — a »kimondhatatlan« nélkül.

Az utóbbit választotta, mert mint okos ember azt mondta önmagának, hogy kívülről csak a felső testét láthatják.

Hirtelen magára rántotta a kabátot, mit

eleve megfosztotta attól a leghatalmasabb erkölcsi tényezőtől, a mely a moderna kor néphadseregeit lelkesíti és nagy tettekre hevíteni egyedül képes.

Mi is behoztuk a középkori zsoldos hadsereg helyébe a néphadsereget, de ezzel csak emberanyagot adtunk neki; a szellem megmaradt, a középkori zsoldos hadsereg szelleme, a mely mindig arra esküdött, a ki megfogadta és zsoldot fizetett neki. Haza, nemzet ismeretlen, vagy legalább is félremagyarozott fogalmak előtte; neki az államalkotó magyar nemzet nem egyéb nemzetiségnél s azért Waldstätten generális sem tud más összetartó kapcsolatot említeni, mint a legfőbb hadurat, mert hát jól tudja, hogy a mondvasinált „közházat” hasztalanul is említené, azért nem igen áldozná életét és vérének a hadsereg.

Adjának nekünk nemzeti hadsereget, a melyben a haza és nemzet szent fogalma egybeolvad a legfőbb hadur személyével, akkor majd lesz igazi néphadseregünk is, a melynek legfőbb kormányzatát átveheti a parlamentáris hadügyminiszter s akkor majd érdeklődni fogunk az iránt is, hogy ki viseli ezt a hivatalt s teljesíti-e kötelességét nemcsak a legfőbb hadur, de a haza és a nemzet iránt is.

Most azonban a hadügyminiszter csak a legfőbb hadur szolgálja, a nemzetet hát nem is érdekelheti, hogy marad-e vagy megy s ki lép a helyébe.

Hirek.

Pécsett, 1901. augusztus hó 27.

Keserű humor.

Most állítják össze a népszámlálás központi irodájában az 1900. évi népszámlálás adatait. A komoly lelket, szarító munkából persze sok humoros, kacagtató adat kerül elő, a melyből a népszámlálás egy statisztikusa az alábbiakat közli:

Egy pozsony megyei városban — közelebbi megjelölés törvény szerint tilos — ezt

állig begombolt. Ezalatt testének alsó felét a takaróval beburkolta.

Cipőit egy rugással a pad alá sodorta, a szerte heverő ruháit összekapta és a nyitott bőröndbe zöcskölte. Aztán ijesztő ábrázattal oda ült az egyik sarokba az ablak mellé.

A vonat megállt és a szolgálattevő kalauz felrántotta a kocsiját, a melyben a szegény Chucker volt és kiáltá:

— Uram, itt van hely az Ön és a hölgy részére.

— Halt, halt, kalauz! — kiáltja mr. Chucker, s megrémülve kihajol az ajtón. — Hiszen ön azt mondta, hogy itt magam maradok.

Chucker szerencsétlenségére nem az a kalauz volt, a kinek Londonban a shillinget adta.

Az türelmetlenül válaszolt:

— Ha ön egy egész kocsit magányosan akar, tessék azért fizetni. E hölgy és ur részére hely kell. — Tessék beszállani!

Egy igen sápadt és finom arcú hölgy szállt be egy férfivel.

Ájulás környékezte Chuckert.

Még a kalauz után akart kiáltani, hogy szívesen megfizeti az egész kupét, csak magányosan maradjon, hanem már későn volt, a vonat megindult. Most aztán elfogta a rémület, hogyan fogja Sloughban elhagyni a kupét, a hol át kell szállnia. Ilyen állapotban csak nem teheti. A vonat, a melyben van,

felelte egy özvegyasszony a számlálólapnak arra a kérdésre, hogy ki az eltartója.

„Férjem kocsi volt a magyar államvasutnál. Három hónappal ezelőtt összenyomta két teherkocsi és meghalt. Az igazgatóság nagyon csekély végkielégítést akart adni, a mit nem fogadtam el és bepereltem a vasutat. A törvényszék elutasított keresetemet, én főbebeztam, s most négy gyermekemmel várom, hogy milyen sors vár reám a törvényszék kegyelméből.”

Egy nagyobb alföldi városban lakó ügyvédi irnoknak ez állt a foglalkozási rovatában:

„Ügyvédi irnok vagyok, de négy hónap óta nincs állásom. Ennek a szerencsétlen embernek felesége és tíz gyermeke van, a kik mellé cselédet is kell tartania! Ugyanebben a városban egy más embernek a számlálólapján így volt kitöltve a foglalkozási rovat: „Évek óta kölcsönökből él, azelőtt díjnok volt.” Ennek hat gyermeke van.

Vannak azonban humorosabb feleletek a foglalkozási rovatban, amely az emberi keresetforrások sok ezerféle fajtáját mutatja. A furcsábbak közül a következőket említem meg: télen virslit árul, nyáron a cirkuszban trombitál; — tőkepenzes, azelőtt piócákkal kereskedett; — jogász volt, most gyümölcsöt árul a piacon. Egyik számlálólapon ez áll a foglalkozási rovatban: testvadász. A statisztikai hivatalban mindenki törte a fejét, hogy mi lehet ez a furcsa nevű foglalkozás s mikor már a legrosszabbat gondolták, akkor lefordította valaki németre — s a rejtély meg volt oldva Leibjäger volt az istenadta, egy grófnak a vadásza.

Sok érdekességet hozott felszínre a családi állapotra vonatkozó kérdés is. A vadházasok disztelen, de annál hosszabb sorában találkozott egy községi orvos is, aki a postás kisasszonnyal el közös háztartásban a leány anyja házában, néhány oláh pap s egy olyan asszony, aki egy földél alatt lakott ugyan az urával, de mégis vadházasságban élt egy kisgazdával. Ugy látszik, nagyon jól megférnek egymás mellett mind a hárman.

A távollevőkről szóló rovatban is sok jellemző és beszédes felelet van. Arra a kérdésre, hogy miért van távol az illető, a következő feleleteket adták többek közt: huszonnégy esztendeje elbujdosott, azóta nem adott hírt magáról; elkergette a felesége; Bécsbe ment, hogy szobrász legyen az apja akarata

Birminghamba megy, nem Windsorba. Este pedig barátai körében vacsorázni kell. Másképp nem lehet, ha csak Sloughban át nem száll.

De oh jaj! még rosszabb dolog állt előtte, mint az átszállás.

Alig ért ki a vonat az állomásról, a hölgy, a ki igen szánandó állapotban volt, sóhajtozni és borzongani kezdett és panaszkodott a férfinak, hogy nagyon fázik. A férfi igyekezett megnyugtanni, hanem hasztalan; úgy látszott, valóban beteg volt. Végre a szegény ember Chucker felé pillantott kétségbeesve és egész udvarias hangon megszólalt:

— Bocsásson meg bátorságomért, uram, hanem legyen oly kegyes, kölcsönözze oda nőmnek az ön utazó takaróját! Mi a mienket a hirtelen elutazásnál elfelejtettük. Hisz ma nincs oly hideg, talán lesz oly szíves Sloughig odakölcsönözni. Ott veszek egyet.

Chuckert újból ájulás környezte.

— Mi? — szolt ijedten. Zavarában mást nem is tudott mondani.

— Én kérem önt, kegyeskedjék ezen hölgynek a takarót odakölcsönözni — ismételte újból a férfi csodálkozó hangon.

— Hu! — dörmögött egyet Chucker egész medvehangon. Hirtelen észébe jutott, legjobban, ha eszelősnek teteti magát.

(Vége köv.)

ellenére; megszökött a cirkusszal (tizenhat- esztendőes leány); egy éve elkalandozott (ez egy tizenkétéves fiú.) Akadtak olyan urak is, akik a számlálólapon töltötték ki anyósukon a boszujukat. Főfoglalkozása — irták — pörölés, a hazi béke megrontása, örökös nyafogás.

Naptrend 1901. augusztus 28-án.

Naptár: szerda, augusztus 28 — Róm. kath.: Ágoston. — Prot.: Ágoston — bölg.-kel. (aug. 15.) N.-Boldogasszony. — Üdös: Elul 10. — Nap két 4 óra 58 perckor; nyugszik 6 óra 35 perckor. — Hold két 5 óra 27 perckor délután; nyugszik éjjel 3 óra 13 perckor.

Időjelzés: A központi meteorológiai intézet jezése szerint: meleg, száraz idő várható.

Az elszállásolási bizottság ülése d. u. 4 órakor a megyeházán,

Jogügyi bizottság ülése d. u. 3 órakor a városházán.

— (A megyéspüspök itthon.)

Hetyey Sándor megyéspüspök tegnap este hét órakor Szent Lászlóról hazatért.

— (A diszitó bizottság ülése.)

A király szeptember 18-diki látogatása alkalmára kiküldött diszitó bizottság ma délelőtt 10 órakor ülést tartott a városháza közgyűlési termében Piacsek Gyula elnökielte alatt. Az ülésen résztvettek: Majorossy László polgármester, Guth Béla hirdaljegyző, Rauch János főmérnök, Tóth József, Szikorszky Tivadar Krausze Ignác és Hoffmann Lajos, bizottsági tagok. Rauch János főmérnök előterjesztette a vasárnap tartott központi bizottsági ülésnek a város diszitására vonatkozó megállapodásait, illetve az elébe terjesztett tervezetet. A honvédhadapródiskolától a szigeti-országúton a Seitovszky-téren a két sétatér között s a székesegyházi plébánialak boltívén át történő királyi bevonulás és a Kardos Kálmán-utca, a Széchenyi téren, Irgalmasok-utcáján, belvárosi országúton és az indóház utcaán történő elutazás utnérére 3600 folyómétert tesz ki. Ehhez kell 162 zászlótartó pózna, a mi 1300 koronába kerül; 1600 meter guirland, a mi 640 korona, az indóház-utcaára a guirland 560 korona, a cimerek és disziszszászok 864 korona, a 100 drb. lobogó 600 kor.; összesen 4000 korona. A házak diszitására 150 dr. 3 méteres zászló 1950 kor., száz drb. nagyobb zászló 1500 kor. A Lakits laktanya, belvárosi templom és városháza külön diszitására 500 korona. Ezek szerint az összes költség 8400 korona s marad még 3600 korona. A kivilágítást a Kardos Kálmán-utcaán, Széchenyi-téren, ki az indóház-utcaig diszégőkkel eszközlik; az indóház utcaára 80 darab Auer égőt szereznek be 320 koronáért. A városháza és középületek mécsesekkel lesznek világítva s a magánházak kivilágítására a kivonulási útvonalon a lakók felkéretnek. Természetesen, ez csak előkészületben lesz s ha a király kivonulásakor, háromnegyed 6 órakor, sötétes időnk lenne, akkor vétetik foganatba. A hadapródiskolánál 20 méter hosszan diadalkapu állítandó, ennek tervezete és költségvetése elkészítésére — 1000 frt. keretén belül — Szikorszky Tivadert kérte fel a bizottság. Az indóház ut végén nem diadalkapu, de két fényoszlop lesz felállítva, hogy a pályaház homlokzatának pompás perspektíváját el ne zárják. Végül az ülés a lobogók anyagának szállítással Krausze Ignác divatkereskedését bízta meg. A bizottság a diadalkapu tervének megbessélése végett holnapután (csütörtökön) délelőtt 10 órakor ismét ülést tart.

— **(A városi vincellériskola.)** Mint bennünket a városi vincellériskola igazgatósága értesít, ott az iskola idei évről vizsgálati esztendőnkön, folyó augusztus hó 29 én délelőtt 8 órától kezdődőleg tartatnak meg. Az intézet igazgatósága szívesen látja e vizsgán az érdeklődőket.

— **(Gyászmise.)** A mohácsi járás közigazgatási hatósága szép tanujelét adta a boldogult *Rapun Aladár* tb. főszolgabíró iránti kegyeletének, midőn f. hó 26-án d. e. 9 órakor a mohács-belvárosi r. k. plébániatemplomban gyászmisét szolgáltatott az elhunyt kártárs lelki üdvéért. A gyászmisén, melyet *Keserics Ferenc* esperes plébános végzett segédlettel, *Szinkovich Károly* főszolgabíró vezetésével résztvettek a közigazgatási tiszti és kezelőszemélyzet, valamint a városi előjáróság teljes számban.

— **(A harkányi fürdőből.)** A fürdőigazgatóság értesítése szerint a harkányi fürdőben a fürdővendégek száma 2104.

— **(A Pécsi Polgári Kaszinó köréből.)** A Pécsi Polgári Kaszinó elnöksége részéről annak közzétételére kértünk fel, hogy a kaszinói könyvtárnak részben való kiegészítése s új könyvek beszerzése határozatván el. ennek mielőbbi végrehajthatása céljából felkéretnek az egyesületi könyvtár részéről mindazon tagok, kiknél könyvek vannak, hogy ezeket folyó augusztus hó 31. illetve szeptember hó 7-én délutáni 5 és 6 óra között a könyvtárba szolgáltatassák be. Ez ideig új könyveket a könyvtárból nem adnak ki.

— **(Mulatság Szigetvárott.)** F. hó 25-én. vasárnap rendezte a »Szigetvári Jótékony Keresztény Nőegylet» nyári mulatságát, mely úgy erkölcsileg, mint anyagilag sikerült. Délután sítazene, világposta volt ezenkívül jótékonybazarok felállítva, míg este műkedvelői előadás. — Szinre került a »Légyott» vígjáték és a »Nőgyűlölő» szintén egy felvonásos vígjáték. — A szereplők mindent elkövettek, hogy a publikum kívánalmainak megfelelően s ezért sok tapsot és éljentyt kaptak. — Ezek után tánc következett, mely reggelig tartott.

— **(Honvédeink és huszáraink elvonulása.)** Ma kora reggel úgy hat óra tájban, a budai külváros felől ütemes katonák lépések zaja riasztotta fel reggeli csendjéből az utcákat, míg a szigeti külváros felől felhangzott az elvonuló huszárok érces kürtszava, amint elvonultak a katonák, kik most árván hagyták itt a Fejérváry és Lakits lakotanyákat, elmentek háborusdít játszani. A pécsi m. kir. 19-ik honvédgyalogszereg Pécsen állomásozó két zászlóaljja ma reggel hat órakor vonult el a nagy hadgyakorlatra *Butykay Ádám* ezredparancsnok vezénylete alatt. A két zászlóalj Pécsről Magyar-Székre menetelt, hol a legelső pihenőt tartják. A pécsi és kaposvári honvéd zászlóaljak összpontosító helye Szent-Márton s innen az egész ezred Kaposvárra megy, honnan negyvennyolc órai pihenő után a nagy hadgyakorlatok terepére menetelnek. A pécsi m. kir. 8-ik honvédhuszár ezred szintén ma vonult el. Az ezred harmadik százada és az ezredtörzs Ozorára, az első és második század pedig Hidvégre ment.

— **(Drávaszabályozás.)** Mint azt a napokban megirtuk, az eszéki folyamér-

nökség ma tartja vizügyi ülését a szükségessé vált Drávaszabályozások tárgyában. Baranyavármegye három járásának képviselőiben *Kossits Kamill* vármegyei főjegyző, ma reggel Eszékre utazott az ottani folyammérnökség ma tartandó vizügyi tárgyalására.

— **(A tegnapi eső.)** Huzamosabb idő óta már nem lehetett panaszkodni az időjárásra, mely szorosán az időnyhez tartózkodva híven kitarított a maga meleg napjaival s hogy néhány nappal ezelőtt hivatalosan elmúlt a kánikula, csökkent a hőmérséklet. Tegnap este aztán úgy nyolc óra tájban lassan, méltóságtelesen néhány fekete felhőóriás tolatkodott fel az égre, melynek csatornái csakhamar megeredtek s dült belőlük az eső felhőszakadásszerűen. Rövid negyed óra alatt villámolt dörgött s ebbe a dörgésbe szinte fölkelészerűen dübörgött bele a város magasabb részeiről alázuhogó, kövekkel telített víz, a vízfolyásokban, melyekből kiöntött az ár s átjárhatatlanná tette a kocsutakat. Bár ma reggel a városi munkásoknak alapos dolga akadt a víz által lecsodort kövek s homok eltakarításával. A zivatar tartama alatt baleset is történt lent az »Arany-hegyen», hol *Szikorsky Tádé* szőlőbirtokos vincellérje, gazdája tilalma dacára is lövöldözött a szakadó esőben viharágyuval, melynek egyik tölténye még a vincellér kezében felrobbant s oly súlyosan megsebesítette, hogy be kellett az embert szállítani a kórházba. Azonkívül a zivatar kárt is csinált 2—3 ezer koronára való s a kaposvári és Ircegy-utcákban az aszfaltot felszakgatta. Ma is még, midőn e sorok íródnak, itt lebegnek a város fölött a fekete felhők, melyekből időközönként szakad az eső, a szél pedig, mely elég hűvös, valami furcsa, éles nótát füttyül mellé.

— **(Az elszállásolási bizottság ülése.)** A király szeptember 18-iki látogatása alkalmára kiküldött elszállásolási bizottság holnap (szerdán) délután 4 órakor a városháza közgyűlési termében *Kelemen Mihály* dr. előktele alatt ülést tart.

— **(Szakértői szemle a Törtgyőgnél.)** Tegnap este hat óra után jött haza a Törtgyőgnél kintjárt bizottság. A bizottságban résztvettek *Böck János*, geológiai intézeti igazgató, *Szontagh Tamás* geologus, *Majrossy Imre* polgármester, *Rauch János* főnérnök, *Oberhammer Antal*, helyettes gazdasági tanácsnok, *Mattyasovszky Jakab* geologus, *Mutnyánszky Béla* és *Horváth Antal*, bizottsági tagok. A bizottság bejárta *Boda*, *Bakonya* és *Szöllős* községek határait, mindenütt figyelemmel kísérve az esetleg nyitandó szénbányának lekvését s a Törtgyő vizére való esetleges hatását. A bejárás után a bizottság felvette a kérdéscpontokat, melyeket *Böck János* magával vitt. Lehetőleg sürgősen írásban fogja megadni azokra a szakértői választ, hogy az ügy még a pénteki városi közgyűlés elé terjeszthető legyen. *Böck János* és *Szontagh Tamás* a ma reggeli gyorsvonattal utaztak el Pécsről Budapestre.

— **(Öngyilkossági kísérlet az uszodában.)** *Istókovits Mátyas*, 56 éves, cserepes, Gáspárkönyéki lakos, részeg állapotban bement a balokányi uszoda három kajakáros fürdőrésebe s ott öngyilkossági szándékból a vízbe ugorván, hanyatt teküdt a

vízben és nyelte a vizet, a hogy tudta. Tettét azonban észrevették, rendőrt hívtak s kihúzták a vízből. Száját ekkor meg alig bírták felnyitni, hogy a víz kifolyjék belőle. Különben mi baja sem történt s kijózanodva távozott az uszodából.

— **(Tűz Pakson.)** Épen az istentiszteleten voltak vasárnap a paksi összes felekezetek hívói, a midőn fél tíz óra tájban rémes harangkongás és a tűzoltók vészjelzése zavarták meg az ajtatoskodókat. Képzeltető a rémület, mely a templomban levőket elfogta; egy pillanat alatt felbomlott minden rend és kiki iparkodott a szabadba jutni ajtón, ablakon, a hova előbb ért és futott a tűz irányában. Akkor a Keskeny-utcában *Veyer Antal*, *Hand Ferenc* és *Jantner Pál* paksi polgárok házai nagy lánggal égtek. — Gyors és önfeláldozó tűzoltók emberfeletti erővel láttak a tűz lokalizálásához, úgy annyira, hogy rövid idő alatt sikerült a tüzet elfojtaniok. Ez alkalommal különösen *Kiss Pál* tűzoltót kell felemlíteni, ki saját életének kockáztatásával védte meg embertársai vagyonát, az elismerés méltán illeti meg őt. Különben általános volt a vélemény, hogy a tűzoltók derekasan megállták a helyüket. A kár több ezer forintba rug, melynek egyrésze azonban a biztosítás révén megtérül. Több élő állat, disznó, borjú lett a tűz martalékává. Hogy mi volt a tűz közvetlen oka, még nem tudni, sőt még azt sem lehet megállapítani, kinek a háza gyuladt ki legelőször, oly egyszerre történt a dolog.

— **(A tolnavármegyei tűzoltószövetség.)** Tolnán megtartott közgyűlése s az annak kíséretében lezajlott ünnepségek impozáns lefolyásuak voltak. Az érkező tűzoltóságokat fáklyafényvel, zeneszó mellett ünnepélyesen fogadták. Az ismerkedési estélyen mintegy 150 tűzoltó vett részt. Másnap hajnalban harsogó zenével ébresztették a tűzoltókat, kiknek száma a reggeli órákban 400-ra emelkedett s ez a festői szép csoport reggel 9 órakor a róm. kath. templomba vonult, melyet színültig megtöltött s szent misét hallgatott. Tíz órakor volt a tolnai tűzoltók sikerült gyakorlata a régi kaszárnya épületén, melyet óriási közönség s köztük dr. *Szilgyi József*, a budapesti önkéntes tűzoltóság főparancsnoka is végignézett. Utána *Boda Vilmos*, a tolnavármegyei tűzoltó-testületek szövetségének elnöke beszéd kíséretében kiosztotta a tolnai tűzoltók közt a 15, 10 és 5 éves szolgálati érmeket. Erre következett a szövetségi közgyűlés a kaszinó nagytermében, melyen 12 egyesület kiküldöttei vettek részt s meghallgatva az elnöki előterjesztést s fölülvizsgálván az évi számadást, mely 1054 korona 4 fillér pénztári felesleget tüntet fel, több mélyre vágó üdvös határozatot hoztak. Nevezetesen szabályozták a tűzfelügyelők intézményét s kimondták, hogy ezután évi száz korona segélydíjjal két tűzoltót a szakképzettség elnyerése céljából Budapestre küldenek. Megállapították azután, hogy jövő évi közgyűlésüket meghívás folytán Dombóvárott tartják meg. Több érdekes felszólalás történt s kimerítő vita fejlődött ki a biztosítás kérdése felett, melyben Nagy István, don.bovári főszolgabíró és tűzoltófőparancsnok, úgy Bajó János szolgabíró paksi parancsnok vettek részt, de érdemleges hatá-

rozatot ezuttal nem hoztak, hanem az elnökset bizták meg a további intézkedéssel.

— **(A régi jó időkől.)** Hiábavaló a kornak ideges törtétele a folytonos ujitások felé, a községek és faluk hivatalos világa nem enged a maga konzervativizmusából s tán bizony még örülnünk kell azon, hogy a községi igazságszolgáltatás köréből sikerült kiküszöbölni a „derest“, a mogyorófa pálcát, meg a kalodát, a mi azonban a községi fogdákat illeti, bizony még benne vagyunk mélyen a „Piros bugyelláris“ és egyéb népszinművek hagyományos kamarái között, melyeknek börtönigazgatója a községi bíró, a porkoláb tisztét pedig a község totum-faktumja, a kisbíró látja el. Ha azonban a községi „fogdák“ nem állnak is a „modern kor igényeinek“ megfelelő színvonalon, e fogdáknak időleges lakói bizony már elérték azt a nivót, mit fényesen dokumentálnak azzal, hogy felszem vevő könnyedséggel szöknek meg ezekből a kétes biztonságu „börtönök“-ből. Ilyen eset történt a közelmúltban Udvard községben is, hol hivatalos följegyzések szerint K. Csöme János Budapestről toloncolt egyén a községi bíró udvarából „ismeretlen módon“ megszökött. A mód, a melylyel a tolonc ur meglépni méltóztatott, kétségtelenül ismeretlen lehet, a mennyiben K. Csöme János elmulasztotta kellő tisztelettel bejelenteni a szökését, a szökés lehetősége azonban korántsem ily „ismeretlen“. A leglaikusabb számára is piauzibilissé válik ez, ha egy tekintetet vetünk a mi többnyire fás, vagy éléskamrákból börtönné vedlett községi fogdáinkra!

— **(Dél felé az északi sarkra!)** A „Lipótmező“ című országos tébolydának tán meg most is még van az a szomorú lakója, ki abban az időben, midőn Andréé expedíciója az északi sarkra indult, annyira elgondolkozott ezen a veszedelmes vállalkozáson, hogy hirtelen, minden átmenet nélkül megállt a piac közepén s torkaszakadtából kiáltotta:

— Andréé ostoba! Én fogom megtalálni az éjszaki sarkot! Dél felé megyek! — Aztán minden továbbiak nélkül: megbolondult.

Ósi városunk lakóinak ama részét, mely mostanában kocsin a papnövelde utcába igyekszik, szintén az a veszély fenyegeti, hogy a szinte lehetetlen feladat megoldása közben megháborodják. A megye-utca egy részét javítják, másik részén irgalmatlanul nagy tilalomfa jelzi, hogy arra kocsin nem járhat, az Incédy Dénes-utcát egy renoválás alatt álló ház előtt épült állvány teszi frekventálhatalná s így aztán aligha marad más megoldás a fölfelé kocsin igyekvők számára, mint Andréé bolondjának a logikája: „Dél felé az az északi sarkra!“

— **(Mehalt a Boldogság!)** Lehet, hogy tán a nép gyermekeinek ilyen szivből fakadó életbölcsesei inspirálják a népdal költőket ama dalok megírására, melyek minden sora úgy hat az emberre, mint a vadvirág színe, illata. Meghalt a Boldogság! Ezt írta egy alig tizenhatesztendős, fiatal leány egy darab papírra, aztán, mert nem tudta sehogysem megtalálni, amit olyan nagyon vágyakozva keresett, a Boldogságot, ráfogta, hogy meghalt s elment ő maga is a Boldog-

ság után a halálba. *Kertész* Zsófiának hívják a fiatal leányt, ki — mint mondják — szerelmi bánatában gazdájának egy éles konyhakésével felvágta az ütérét, s mire rátaláltak, már el is vérzett. A Boldogság után halálba ment leányt tegnap temették a falu nagy részvéte mellett.

— **(Posta- és távirtda segédtisztitanfolyam.)** A posta, távirtda- és távbeszélő kezelési szolgálatban alkalmazandó és a XI-ik fizetési osztályban 1000 koronától 1400 koronáig emelkedő évi fizetéssel, továbbá az 1893. évi IV-ik törvények által megállapított lakpénzzel javadalmazott *posta- és távirtda-segédtiszték* kiképzésére, folyó évi október hó 15-től hat hónapra terjedő gyakorlati tanfolyamok nyílnak a többek között a pécsi postai igazgatóság kerületében *Keszthelyen* és *Mohácson*; a *ságrábi* postai igazgatóság kerületében *Esséken* és *Zimonyban*. Felvétetnek első sorban igazolványos katonai altisztek; postamesterek, vagy postatávirdakiadók, négy középiskolai bizonyítvánnyal; 18 és 16 éves hasonló képzettségű ifjak. Tandíj 20 korona. A tanfolyam szabályszerű bevégzése és az elírt szakvizsga letétele után a hallgatók *posta- és távirtda segédtisztjelöltek* létszámába fölvételnek s a segédtisztteknek költségvetésileg megállapított létszámában beálló üresedéshez képest *posta és távirtdasegédtiszttek* néveztetnek ki. A kik ezen tanfolyamokba belépni óhajtanak, sajátkezűleg irt folyamodványukat, születési, orvosi, erkölcsi és iskolai bizonyítványokkal felszerelve *folyó évi szeptember 30-ig* és pedig a már közszolgálatban állók felettes hatóságuk útján, a többiek pedig az illető főszolgabíró, vagy polgármester közvetítésével, a tanfolyam helyére nézve illetékes *posta- és távirtda-igazgatóság*hoz nyújtják be.

— **(Választási mozgalmak.)** Baranya vármegye pécsváradi kerületében *Vedella* Mihály, néppárti képviselőjelölt már bejárta a kerület összes községeit. Erősen szervezkedik a függetlenségi és 48-as Kossuthpárt is, a melynek jelöltje dr. *Egry* Dezső lesz, a kinek érdekében *Kossuth* Ferenc pártelnök is meglátogatja a kerületet. A választási harc előreláthatólag csak kettejük közt fog eldőlni, mert a szabadelvű párt alkalmasint nem is állít jelöltet ez alkalommal. A kaposvári választókerület jelenlegi képviselőjét, *Vörös* Lászlót, az ottani szabadelvű párt vezetősége levélileg kérte fel, hogy fogadja el a jövő választásokra is a jelöltséget. *Vörös* László értesítette a kaposvári szabadelvű pártot, hogy a jelöltséget elfogadja. — *Hentaller* Lajos, a dárdai kerület országgyűlési képviselője szeptember hó 8-án tartja beszámoló beszédét Baranyavár-Monostoron. Ez alkalommal *Hentaller* Lajos kijelenti, hogy a kerületben nem lép fel újból, hanem *Hermann* Ottót ajánlja maga helyett.

— **(Brutális férj.)** Brutális férj hírében áll *Szűcs* Lajos, szegzárdi lakos, a ki a napokban nejét, szül. *Palkovits* Terézt, egy nagy késsel megtámadta és bal alkarján az ereket és izmokat teljesen elvágta úgy, hogy az orvosnak kellett összevarrni. *Szűcs* iszákos ember, a ki a tett elkövetése napján 26 koronát kapott gabonáért s midőn ezt elmulatta, süldő malacát 24 koronáért vesztegette el, hogy tovább öntözhesse szomjas torkát. Felesége szemrehányásokat tett neki iszákosságáért, a mi miatt őt megöléssel fenyegette. Dél-

után *Szűcs*né a selyemgyárba ment munkára, a honnan este nem ment lakásukra, hanem *Bence* József házába, hogy ott marad addig, míg férje kijózanodik. A felbőszült férj azonban itt is felkereste és egy nagy kést szegzett a mellének. A szerencsétlen asszony felfogta ugyan karjával a halálos dőfést; de a kés karján az ereket és izmokat átvágta. *Szűcs* vérében látva az elájult asszonyt, a városházára rohant és ott esti fél 11 órakor ezt kiáltotta: „*Vegyék tudomásul, hogy feleségemet megölöm, ha 30 évet kapok is.*“ A rendőrök a dühöngő embert letartóztatták és a bíróságnak adták át.

— **(Veszélyes elmebeteg.)** Sokáig gyógykezelés alatt állott a szegzárdi *Ferenc*-közkórházban *Pollák* Sándor, agárdi elmebeteg, a ki gyógyultan felment nemrég Budapestre, a hol ismét kitört rajta a veszedelmes kór. Feleségét a szerencsétlen ember meg akarta ölni s e miatt a hatóság hazatoloncolta Agárdra.

— **(Le akarta löni a feleségét.)** Nem valami szeretetteljes házassági viszonyban élt *Szegzárdon* *Bordács* István cipész, a ki a napokban alaposan felöntött a garatra és a korcsmából hazamenve, feleségét lelvessel fenyegette. Tán ki is oltja a megrémült asszony életét, ha az még idejében el nem menekül. *Bordács*né a városházára menekült segítségért, mire a községi rendőrbiztos *Bordács*tól elvette a forgópisztolyt és az esetről jelentést tett a felsőbb hatóságnál,

— **(Rehabilitált községi előljárók.)** Midőn a dunaszekcsői fogyasztási szövetkezet megbukott, az igazgatósági tagok ellen sikkasztás és magánokirathamisítás miatt büntető eljárást tettek tolyamatba. Az igazgatóságnak *Wagner* Ádám, dunaszekcsői bíró és *Huber* István pénztári ellenőr is tagjai lévén, őket a vármegye közigazgatási bizottsága a bünvizsgálat elrendelése következtében állásuktól felfüggesztette. De mivel a vizsgálat a nevezett két községi előljáró ellen semmiféle terhelő körülményt nem derített ki, a bíróság az eljárást beszüntette. Ennélfogva a vármegye közigazgatási bizottsága is a felfüggesztést megszüntette s utasította a mohácsi járás főszolgabíróját, hogy *Wagner* Ádám bírót és *Huber* István ellenőrt állásaikba visszahelyezze.

— **(A hét legrosszabb v'cce.)** Két vidéki uriember ment ma délután lefelé a korzón, kik szörnyen megbámulták a városteplom mostani állapotát. Csudálkoztak s rosszalásukat fejezték ki, hogy lehet egy templomot ennyire elcsufítani. Az egyiknek egyszerre szemébe ötlük egy gerenda, a tetőn fölfelé állítva, a melyen egy csiga van megerősítve. Még nagyobb báméskodással tájták el a szájukat, micsoda csuda lehet az? Már miért csinálták még azt is oda föl. Az egyik szája nagy erőlködéssel elhuzódik, látszik, akar valamit mondani, végre nagy szuszszal kiböki a megoldást.

— Hát az csak úgy lehet, hogy oda a lábánál fölhuzzák a munkást és fejjele felé lögyva pusztítja le onnan az Isten házanak körszótjét.

— Ejnye, ejnye, milyen már a világ — szörnyűködik a másik, aztán egész nyugodtan tovább mennek.

— **(Gazdasági tudósító.)** A földmivelési miniszter *Stern* Lajos, pata-pusztai lakost, Somogyvármegye *szigetvári* járására nézve az állandó gazdasági tudósítói tiszttel megbizta.

— **(Templomrablási kísérlet Villányban.)** Tegnap délelőtt 10 óra tájban a villányi róm. kath. templomban egy suhancot fogtak el, a ki sekrestye ablakát betörvén, a templomban rabolni akart. Földes segédlelkész vette észre a rablót, mikor bement a templomba imádkozni. A harangozó segélyével elfogta és emberek is jöven segítségükre, megkötötték s a csendőrségre vitték. Itt kitűnt, hogy az ellogott rabló *Hufnágel Márton*, lindau születésű, munkanélküli könyvkötő. Most a csendőrség folytatja ellene a vizsgálatot.

— **(Szörnyet halt.)** *Föglein Antal*, 46 éves mőzsi legény fel akart menni a padlásra szénáért e közben oly szerencsétlenül esett le, hogy kitörte a nyakát és szörnyet halt. A Mőzsön most beszállásolt katonai ezredorvost rögtön segítségül hívták, a ki minden élesztési kísérletet megtett, de hasztalan.

— **(A „Nagy Vigadó“ új vendéglőse.)** Az oly sokáig vendéglős nélkül szűkölködő „Nagy Vigadó“, mely városunk egyik legszebb vendéglő- és tánc terme, e hó 31-étől új vendéglőst kap, a mennyiben ezen helyiségeket bérbe vette *Rehling József*, ki kellő szakértelemmel rendbe hozza az eddig elhagyatott helyiségeket s azt szombaton este ifj. Kórody Gyula zenekara közreműködésével, ünnepélyesen megnyitja. Az alsó helyiségek vezetését *Büttner József*re bízta az új bérlő. Különbön utalunk a hirdetési rovatunkban közölt erre vonatkozó hirdetésünkre.

— **(A csendőrszolgálat megkönnyítése.)** Báró *Fejérváry Géza* hon-

védelmi miniszter, hogy a katonaság és csendőrség terhes szolgálatát megkönnyítse, most a csendőrszolgálatban egy üdvös reformot léptet életbe. Eddig ugyanis a csendőrség legénységének fárasztó szolgálatát megnehezítette több fölösleges és szükségtelen viseleti kötelezettség. Elő volt írva, hogy a csendőrök nehéz köpenyüket koszoruba fűzve, a vállukon cipeljük, a mi akadályozta a mozgásban s a mellett fárasztó is volt. Ezenkívül egy táskát kellett hordaniok, a melyben egész könyvtár és egyéb felszerelés szorongott. A honvédelmi miniszter most rendeletet adott ki, mely megszünteti ezeket a fölösleges megterheléseket.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: Folyó hó 27-én reggel 6 órakor a tettyei viztartóban 850, az ellentartóban 780 kb. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 935 köbméternek találtatott.

— **(Pontosan járó)** szép kivitelű arany és ezüst órák, nemkülönbön finom és pontosan járó fali és ébresztő órák *jutányosan* szabott gyári árák mellett *Schönvald Imre* órás és ékszerésznél kaphatók. Ugyanott minden e szakmába vágó javítások pontosan és gyorsan a legolcsóbban eszközöltetnek.

— **Az előfizetési díjakkal hátralékban levő t. előfizetőinket hátralékaik** mielőbbi szives beküldésére kéri a kiadóhivatal.

Idegenek Pécssett.

— Augusztus hó 26 —

Aranyhajó-szálló. Marschalkó Gyula kereskedő, Selmecbánya. — Völkel Vilmos utazó, Haida. — Horváth Ferenc felügyelő, Bpest. — Kohn Arthur utazó, Bpest. — Günsberger Richárd utazó, Bécs. — Jónás Zsigmond utazó, Bécs. — Rosenberg Ernő utazó, Bécs. — Tóth Pál vezérigazgató Bpest. — Suhopolján Anna, D.-Miholjac — Lázár Károly kereskedő, Mohács. — [Bekars Vili utazó, Bécs.

Mátyás-király-szálló. Tichy Károly táv. ellenőr, Zágráb. — Szmrecsányi Ilka magánzó, Tolna. — Nagy Károly tisztviselő, Perlak.

Vadember-szálló. Kilmay Gusztáv utazó, Hanover — Fisch Vilmos utazó, Temesvár. — Bauer Salamon utazó, Bécs. — Altman János kézbesítő, Bpest. — Rothfeld M. utazó, Bpest.

Magyar király-szálló. Horváth Károly és neje, Széplak.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1901. aug. 27. délután 2 órakor.

Barometer (redukált) = 748.5 mm. (súlyedő.)

Hőmérsék = 15.8 °C.

> maximuma: 28.4 °C. } tegnap,
> minimuma: 18.0 °C. }

Párhanyomás: 10.8 mm.

Relativ nedvesség: 81. %

Felhőzet: 10¹ Str. cum. SW.

Szélirány s erő: N. 5.

Csapadék 24 órai 65.2

Időjelzés: felhős, szeles, esőre hajló i. v.

Dr. Öziser.

mintegy negy éves kárposné és a mágnás eltűntek a fürdőszobában Sándor felemelkedett. Arca halvány volt, mint egy lábbadozó betegé, őszinte sajnálkozás fogta el, rá gondolván szeretett mesterére, fogadott apjára. A fiu agyában egymást üzték a gondolatok. Mit tegyen, hogy mestere meg ne tudja a házasságtörők viselt dolgait; mit tegyen, hogy a bűnös szép asszonyt megmentse férje igaz dühétől s végre mit tegyen, hogy ez a mai dolog többé ne ismétlődhessek? Hisz annyival tartozik mindkettőnek. A bűnös utra tért asszonyt úgy dédelgette, úgy szerette, akár csak tulajdon gyermekét, atyja pedig inkább öreg barátja, tanácsadója volt, mint mestere.

S míg a szegény gyermek égő halántékkal, kiszáradt torokkal, kidagadt szemekkel lelkendezve kapkodott egyik gondolattól a másikhoz, addig az az őrjöngő két Róland belevész a feneketlen, égig ujjongó, mohó kéjtengerbe. Mi lesz, mikép végződik? Tragedia lesz-e vagy egy könyű párizsi vaudeville? Ugy érezte Sándor most, hogy ez tisztán tőle függ.

Még egy fontolgató tekintet ki a hóborította kertre, melyből semmi életmutató szín az örökzöldön kívül nem kandikált a puha, de könyörtelen halotti lepel alól — s rövid tusa után a fürdőszoba ajtajához lépett, melyet erélyesen megkopogtatott.

— Nagysád! Tessék a méltóságos urral azonnal a hálószobában keresztül a szalonba menni, mivel baj lesz.

S ezzel Sándor lezárta a fürdőszoba ajtaját (az örültek még arra sem gondoltak) s a kulcsokat zsebébe téve a konyha felé vette útját. Benyitva a konyhába Eszter szerencsére ott találta.

— Köszönöm Sándor. Látod, hogy akár jegyesének tarthatsz már most engem. Ha, ha, ha! Én a negyvenöt éves, steppelt arcú, vörös hajú, öreg legény és Mártha, Beremend Mártha — jegyesek. Hát te miért nem nevensz?

— Mert amit Muki bácsi mondott, az nem lehetetlen. Muki bácsi már rég önálló, sőt gazdag ember is lehetne, ha akarná.

— Hm. Nem nékem való az; hanem azt mondtam, hogy még megérem, hogy nálad dolgozom, mint legény.

— Nálam? — Kérdé csodálkozó arccal a fiu, — ugyan hogy jut ilyesmi eszébe Muki bácsi?

— No csak menj a dolgod után, belelátok én a jövőbe. Igaz a, még nem láttad Leopold urat?

— De igen, rajzol a folyosón; azt mondta, hogy ha egyéb dolgom nem lesz, jöjjen segíteni. Ha Muki bácsi nélkülözhet...

— Nélkülözhet... csak menj, — többet dolgozol, többet használsz te ott a rajztábla mellett, mintha itt egy egész garnitúrát csinálnál egy délelőtt egymagad. Csak menj.

Sándor kiment s a sok kalapácsolás zaja közül néhány halk nőta is kelt szárnyra.

Leopold műhelyében minden munkás megelégedett volt. Kevés mester ért hozzá, de vannak, kik ily műhelyt fel tudnak mutatni.

Sándor kiment az üvegfolysóra Leopold mesternek segédkezni. A mestert rajztáblája fölől hajolva találta. Az öreg ur azonban nem az önkészítette rajzát nézegette,

Művészet, irodalom.

© „Universum“ cím alatt Európa összes gyógyfürdőit magába foglaló lexikon jelent meg, melynek I. kötete: „Ausztria“ ez idő szerint került forgalomba. Ezen lexikon a balneographia terén nagyon érezhető hiányt tölt ki, miután ezen mű az egyedüli, mely az összes fürdők, gyógyhelyek, vizgyógyintézetek és szanatóriumok tüzetes leírását és díszes képeit tartalmazza. Az összes eddig létező fürdő-almanachok, utmutatók, sőt maguk az e szakmába vágó orvostani művek is, oly hiányosak, hogy az I. kötet megjelenése után az összes sajtó dicsérőleg nyilatkozott ezen a maga nemében egyedülálló mű felől. Ezzel mindenki azon kellemes helyzetbe jut, hogy azon helyet keresi ki, mely úgy betegségének, mint anyagi viszonyainak és egyéb kívánalmainak a legjobban megfelel. Dacára annak, hogy úgy az orvosoknak, mint a közönségnek a lexikon sokat nyújt; dacára annak, hogy ezen a maga nemében egyedülálló műnek létesítése s fényes kivitele nagy anyagi áldozatokkal járt, mégis egy-egy kötet megrendelési ára csak 10 korona, bolti ára 20 korona lesz, hogy e cselély áron e díszművet könnyen megszerezhesse mindenki. A megrendelés csak a kívánt kötetre szól és senki sincs az egész mű megvételére kötelezve. A második kötet tartalma, mely már 1902. évi január havában fog megjelenni, a következő lesz: „Magyarország“ magyar és német nyelven, „Horvátország, Bosznia és Hercegovina“

német és horvát nyelven és „Románia“ német és román nyelven. A III. kötet „Németország“ 1902. évi május havában került kiadásra. A többi kötet tartalma a következő lesz: IV. „Svájc, Belgium és Hollandia“ német és francia nyelven. V. „Francia-, Olasz-, Görög-, Spanyolország és Portugallia“ német, francia, olasz és spanyol nyelven. VI. „Angol-, Dán-, Svédország és Norvégia“ német, angol, dán és svéd nyelven. VII. „Oroszország és a Balkán-államok“ német, orosz, bolgár és szerb nyelven. VIII. Függelék: Európán kívüli gyógyfürdők német és francia nyelven. Fiókszerkesztőség és képviselőség címe a magyar korona országai, valamint a Balkán-államok részére: Budapest, Váci körút 21.

Törvénykezés.
Fiatal lovagok.

Pécs, 1901. augusztus 27.

Ujjuk még tintás volt és ruhájukon ott diszlett még az iskola padjának pora, még le sem tisztogathatták, máris fölébredt bennük a „legényember“ virtusa. Megszállta őket a mai társadalom veszedelmes mániája: a párbaj. Kerestek alkalmat, miként lehetne „hírnévre“ szert tenni. Mert valószínűleg abban utaztak, azt kergették fiatal, gyermekes eszükkel. Ebben látták az érettségnek megtestesülését.

Talán a romantikus világ mesés idejébe képzeltek magukat azok a fiatal emberek, a kik mindenképen párbajozni akartak?! Föltárult előttük a lovagkor impozáns fénye. —

Csak hogy elfeledték, nem úgy fujdogál már a szellő, a hogy akkor. Azok a lovagok nem úgy verekedtek, mint a mai „lovag urak“. Azok kardot rántva, egymásra rontottak és addig küzdöttek, míg egyikük kiömlő vére rendszeren pirosra festette a porondot. Ott szállott el az elesett bajnok lelke a győző előtt. Az talán ép oly vitéz, ép oly bátor volt, de a sors úgy akarta, amaz hulljon a porba, emez pedig győzedelmes fegyverrel tovább robogjon, míg őt is talán eléri egy másik lovag dárdája. Boszuért kiáltott föl az egekre a haldokló vonagló ajka.

Hanem most csak henegezés és feltűnési viselkedésgéből teszik. Végül aztán még, ha kérdőre vonják őket, nem vallják be őszintén, miként is volt az a dolog, hanem szépíteni akarják. Ekkor már megbánják, és igyekeznek enyhítő körülményeket fölhozni, melynek leple alatt, azt hiszik, megszabadulnak a törvény hatalma alól.

Igy tett Budapesten négy fiatal legényember az idén, alig hogy elhagyták az iskola padjait. Jó pajtások voltak, együtt nevelkedtek föl az iskolában. — És a mikor az első okmány kezükben volt, a mely az érettségüket bizonyította, hajrá, egymásra rontottak, mert ők párbajozni akartak. Az egyik jó pajtás, a ki még nincs tizenhét éves és máris érett, két volt iskolaspajtása útján elégtételt kért volt iskolatársától különféle sértő kifejezése-kért. Ez megtagadta. Ekkor a két segéd diszkvalifikáltnak nyilvánította ki a sértőt. Azt irták a felükhöz címzett levélben: „Ugy lát-szik, V . . . ur nem tudja fölfogni az ügy komolyságát. Az ügyet ezennel a lovagiasság szabályai szerint elintéztnek tekintjük.“

Ez valóban nagyszerű. Hát tudtak ők valamit a lovagiasságról? Hallottak valamit róla harangozni és azt tovább, szélnek eresztették. Ezért állítottak ki nekik érettségi bi-

hanem amint Sándor rögtön észrevette — saját vázlatát vizsgálá. Egy fiatal hölgy a folyosó végén kis pamlagon ülve, Sándor beléptekor gyorsan felkelt s a kezeiben volt himzést idegesen a kis varróasztalkára dobva, a helyétől átellenben levő ajtón át eltűnt.

Az öreg kárpitos leányának, Eszternek eme eltávó-zása nem kerülte ki figyelmét s Sándorhoz fordulva, gúnyos mosolylyal vélé:

— Láttad a méltóság kisasszonyt? Azt hiszem nem a legjobb szíved van hozzád, mi?

— Azt hiszem édes apa, ön alaposan téved. Soha sem volt még szóváltásunk sem; hiszen eszébe juthatott valami oly halaszthatlan végezni valója, melynek azonnal eleget kívánt tenni. Különben is Eszti igen jó, jobb hozzám, mintsem megérdemelném.

— Na, na, na, na! nekem ne jöjj ily mesékkel. Ma vacsora után, ha előbb nem érnék rá, megmagyarázom neki . . .

— Édes jó atyám! csak azt ne; legyen meggyő-ződve, hogy nem is törődöm az ilyes dologgal; igazán nagyon gyermekes volna, ha egy gyermek arcfintorgatása miatt felizgatnók magunkat.

— Ha, ha, ha! te kölyök, tisztára úgy beszélsz, mint egy harminc éves érett férfiú. No jó, ezért a jó élcedért nem bántom Eszti. Hanem most jer ide s színezd ki e három kartont; hadd lássam, mily effectust csinálnak a kivitelben.

— Meglesz édes papa; azonban már előre megjósolom, hogy ez az empire garnitúra, ha nehéz zöld ut-

rehti bársonnyal lesz kiállítva, óriási szenzációt fog kelteni. Nincs is izlésebb, mint zöld és arany.

— Hm. Beszélsz valamit. De azért csak színezd ki, mivel a kamarás Hegyháthy bejött már lakni és kisebbik szalonját újra butoroztatná, ha valami igazán szépet találna. Budapesten nem talált semmit inyere s mi lennének a mentő horgonya, vagy mi. Nekem a butorgyárba kell mennem, ha a műhelyben anyag kellene, csak add ki. Nesze a kulcsomag. Meg ne teleűkezz a kályháról, mivel haszontalan légvonat lesz rögtön, ha tulságosan nem fűtesz; azt tanácsolnám magam is, hogy mennél szobádba rajzolni, de akkor felügyelet nélkül maradna az egész épület rész. Isten veled Sándor.

Az öreg kárpitos magára ölté rókaprémestélikabátját s nyájasan Sándorra mosolyogva elhagyá a folyosót.

Sándor neki ült munkájának. Munkája közben egy darab szepia festék esett le az asztalról és a pohárszék alá gurult. Sándor rögtön utánahajolt s térdein igyekezett a nyakas festéket meglelni. E pillanatban a folyosó ajtaja nyikorogva kinyílt s azon egy sötéthaju magas nő és egy középkorú daliás férfiú lépett az üvegfolyosóra.

— Ah drága Vicám, hogy szomjuztam egy csókot, hogy olvastam az órákat, percek, melyek téled elválasztanak.

— Édes, édes Marcellem, adj egy csókot, hisz majd megőrültem utánad. Férjem átment a butorgyárba, egész zavartalan lehetünk, jöjj ide be.

Sándor dobogó szíveddel térdelt a földön. A nőben mostoha anyjára, a férfiuban pedig a méltóság kamarásra Hegyháthy Marcellre ismert. A még mindig bájos,

zonyítványt, hogy a párbajra képesíték? Azt hisszük, nem. Ők, úgy látszik, olyan véleményen voltak. Itt boszulja meg magát az, hogy egész gyerekeknek érettségi bizonyítványt adnak. Nesztek itt van, érettek vagytok! Igen ám, de nem az életre. Bevágták a betűket a sok könyvből, hanem az életről, a mi az iskola falain kívül folyik, mitsem tudnak. Ők azonban azt hiszik, most a világ legnagyobb emberei, telve életbölcsességgel és a világ nagy dolgokat vár tőlük. Hát párbajoznak! Ez nagy dolog. Hiraévre tesznek szert. Ha aztán a párbaj nem sikerül, lármáznak, hadonáznak. Folytatják a dolgot.

Igy tett az a négy fiatal ur is. Az ifju, a kinek az elégtelét megtagadták, kapta magát, korbácsot vett a hóna alá és a Podnicky-utcában megvárta egy este V... r urat, nekirontott, földre teperte és elpáholta. Persze ezért V. ur följelentette a járásbírósnál, a hol T. L. urat párviadalra való kihívás és tetteles becsületsértés miatt 4 napi államfogházra és 60 korona pénzbüntetésre ítélték. Persze megfőlebbezte. Itt T. S. ur azzal védekezett, hogy V... r őt nyíltan utcán bitangnak és gazembernek nevezte. Nem akart párbajt vívni, csak azt akarta elérni a kihívással, hogy V... r sértéseit visszavonja. A felelősségi tanács azonban a járásbíró ítéletét helybenhagyta, miben aztán az ügyész is a vádlottak is megnyugodtak.

Igy most jobb az ifjaknak. Legalább korán megismerik a börtön levegőjét és kérkedhetnek vele, hogy már börtönben is ültek.

Ilyen a mai fiatalság.

Tanügy.

Beiratkozások a városi iskolákba.

Pécs, 1901. aug. 27.

A városi összes közs. ovodáknál és népiskoláknál — ideértve a városi zeneiskolát is — a tanköteles növendékek beiratása — valástelekezeti különbség nélkül — *f. évi szeptember hó 1., 2. és 3. napjain, mindenkor d. e. 8 órától 12 ig és d. u. 3 órától 5 óráig* történik.

Az ünnepélyes isteni tisztelet (Veni-sancte) szeptember hó 4-én reggeli 8 órakor lesz, az előadások pedig ugyanazon napon kezdődnek meg. Később jelentkezők ellen a törvény szigorú alkalmaztatik. Az összes népiskolák első osztályába rendszerint csak azon fiu-, vagy leánygyermek vétének föl, kik a beiratkozáskor életük 6-ik évét betöltötték, vagy legfőlebb a tanév 3 első hónapjában belül töltik be. Az ismétlő-iskola kötelesek (13—15 éves), vagyis azon növendékek, kik sem az iparostanonc-iskolába, sem pedig a középiskolákba, vagy polgári leányiskolákba nem járnak, — valástelekezetre való különbség nélkül t. évi szeptember hó 8-án d. e. 8 órától 12-ig tartoznak a szigetikülvárosi, illetőleg a felsővármház utcai népiskolákban beiratkozni. Az ismétlő-iskolások részére az előadások szeptember hó 15-én kezdődnek meg. Később jelentkezők szigorúan meg fognak büntettetni. Azon tankötelesek, kik a törvény által előszabott ebbeli kötelezettségüknek nem a városi, hanem más felekezeti tanintézetben tesznek eleget, azt a hatóság felhívására igazolni tartoznak Minden tanuló rendszerint csak azon kerületbeli iskolánál iratkozhatik be, melyben lakása van s ettől való eltérésének rendkívüli körülmény esetén csakis az illető szülő indokolt kérelmére az iskolaszék adhat engedélyt.

A városi zeneiskolába nemcsak az elemi iskolai növendékek, hanem a középiskolai tanulók is felvétetnek. Felhivatnak a szülők, illetőleg gyámok, hogy gyermekeiket, esetleg gyámoltjaikat a tisztesség követelményeinek megfelelően, lehetőleg maguk vezessék beira-

tásra, vagy legalább oly felnőtt egyénnel küldjék, ki a lakást és egyéb adatokat pontosan bemondani képes. A születési idő keresztlevéllal, vagy születési bizonyítvánnyal igazolandó. A *községi polgári leányiskolánál* a beiratások szintén t. é. szeptember 1., 2. és 3.-án, — mindenkor reggeli 8 órától 12-ig fognak teljesitetni. Ugyane napokon mind nkor d. u. 2 órától a felvételi és javító vizsgák tartatnak meg. A felvételi vizsgálatokon a különböző tárgyakért 4—4 K. díj fizetendő, a javító-vizsgáért azonban külön díj nem fizetendő. Az *ünnepélyes istentisztelet* szeptember hó 4-én d. e. 8 órakor tartatik, a rendes előadások pedig ugyanazon napon kezdődnek. A polgári leányiskolába oly növendékek vétetnek föl, kik az elemi IV. osztályt jó sikerrel elvégezték és életük 9 évét már betöltötték. Ezen intézetré vonatkozó bővebb felvilágosítások az 1900/901. tanév végével kiadott Értesítőben olvashatók.

A *női kereskedelmi tanfolyamba* való felvétel ugyanis szeptember hó 1., 2. és 3. napjain történik, még pedig mindenkor d. u. 3 órától 4-ig. A tanfolyam csak azon esetben nyílik meg, ha arra elegendő hallgató jelentkezik.

A *beiratási díjak a következők*: a közs. ovodákban tandíj nincsen. A belvárosi elemi fiu- és leányiskolában különbség nélkül évi 10 K. A külvárosi elemi fiu- és leányiskolákban különbség nélkül évi 6 K. — A zeneiskolában havonként 2 K. Vidékiek ezen díjak kétszeresét fizetik. A polgári leányiskolában a 2. K. beiratási díjon felül, mely kivétel nélkül a beiratás alkalmával mindenki által megfizetendő, az I. osztályu növendékek havonként 3 Kt., a II. osztályuak 4 Kt., a III. és IV. osztályuak pedig 6 Kt. tartoznak fizetni. A női kereskedelmi tanfolyamban a beiratási díj 10 K. — Azon szülők és gyámok, kik elemi iskolába járó gyermekeik, vagy gyámoltjaik után járó tandíjakat vagyontalanság miatt fizetni nem képesek, ezen körülményt külön szegénységi bizonyítvánnyal nem tartoznak a beiratkozáskor igazolni, miután vagyoni viszonyaik, esetleg a felmentés indoklására szolgáló egyéb körülmények a hatóság részéről annak idején hivatalból fognak megvizsgálatni. A polgári leányiskolánál azonban csak azon szülők gyermekei tarthatnak igényt díjmentességre, kik vagyontalanságuk mellett még jó előmenetelt és dicséretes magaviseletet tanúsítanak. A tandíj-mentességért az iskolaszékhez tartoznak folyamodni és a folyamodványokhoz szegénységi bizonyítvány okvetlenül melléklendő. A folyamodvány a beiratás alkalmával, vagy utána legfőlebb két hét aialt az intézeti igazgatónál benyújtandó.

A szülők, gyámok figyelmeztettetnek, hogy az 1887. évi 22 ik törvénycikk 3. t. c. szerint a mindennapi és ismétlő-iskolába, nem különben az ovodákba járó gyermekeik, gyámoltjaik beiratása alkalmával — a pécsiek az illető kerületi orvos, a vidékiek pedig körorvosuk bizonyítványával beigazolni kötelesek, hogy azok eredményesen *védhímlővel beoltva, illetőleg ismét oltva lettek*, avagy beoltási kötelezettség alól felmentve vannak.

(**Beiratások.** A polgári fiuiskolában a javító és felvételi vizsgálatok aug. 29, 30, 31-én, a beiratások szept. 1., 2., 3., 4-én tartatnak meg.)

Közgazdaság.

□ **Megszűnt állatjárvány.** Mint értesülünk, a tolnamegyei Izmény község szarvasmarhaállományában föllépett ivarszervi hólyagos kiütés járványa megszűnt. Az elrendelt zárlatot feloldották.

TÁVIRATOK.

— **Gyanus haláleset.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap a keleti expresszvonaton Konstantinápolyból érkezett *Atalidesz* György, dohánygyári tisztviselő a budapesti pályaudvaron gyanus körülmények között meghalt. Ez esetről ma déiben következő újabb részleteket jelentik a Rókus-kórház igazgatóságától:

Müller Kálmán miniszteri tanácsos, kórházi igazgató elrendelte, hogy a Rókus-kórházban, a hova *Atalideszt* beszállították, az összes termeket és folyosókat fertőtlenítsék. A hirtelen elhalt ember köpetét az éjjel megvizsgálták s abban Koch-féle bacillust találtak. Konstatálták, hogy veszedelmes tüdővészben szenvedett s ezenkívül még *több idegen gyanus bacillust találtak*, melyekkel még az éjjel több patkányt és tengeri nyulat beoltottak, hogy megállapítsák hatásukat. *Schermann* Adolf tiszti főorvos ma délelőtt *sürgős szóbeli jelentést tett a belügyminiszteriumnak és a főpolgármesternek. Pertik egyetemi tanárt szabadságáról táviratilag visszahívták, hogy a gyanus holttestet boncolja.* A boncolás még ma megtörténik.

— **Téli világ a Tátrában.**

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tátrafüreden ma reggel óta havazik. A hőmérséklet rendkívül leszállt s a legtöbb helyen fűtenek. A vendégek nagy része elutazni készül.

— **Elhunyt vezértörzsorvos.**

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Kobler* tanár, a német császári család világ híru orvosa, vezértörzsorvos, Berlinben meghalt.

— **A fürdés áldozata.**

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Barcon Reisz* Gyula 28 éves vasuti távirótiszt több társával fürödni ment a Drávába. A Leszámitoló Bank raktárai közelében alámerült s mivel uszni nem tudott, belefult a Drávába. Holttestét eddig még nem találták meg.

Laptulajdonos

Felelős szerkesztő

SAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF

kiadó.

Hirdetések.

Csinos, tágas

üzlet-helyiség

a város közepén, előnyös feltételek mellett azonnal kiadó.

Megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönségnek b. tudomására hozni, hogy helyben a Pécsi Nemzeti Színház mellett levő

Nagy Vigadó

felső és alsó

éttermeit

az összes helyiségekkel együtt bérbe vettem és azt **teljesen átalakítva folyó hó 31-én** este megnyitom.

Főtörekvésem oda fog irányulni, hogy a n. é. közönséget mindig **friss sörrel, csakis Cserta Antal-féle borokkal** ugyszintén **magyaros konyhával** és pontos, gyors kiszolgálással minden tekintetben kielégítem és hogy a m. t. pécsi valamint vidéki közönség elismerését kiérdemeljem.

Bátorkodom még megjegyezni, hogy **reggeli, ebéd és vacsora bérleteket** megegyezés szerint úgy **éttermeimben**, mint **házon kívül** is elfogadok.

A megnyitáshoz **ifj. Kórodi Gyula kedvelt zenekara** fog közreműködni.

Együttal tisztelettel felhívom a n. é. közönség szives figyelmét arra, hogy miután a **Vigadó nagytermét szintén átvettem**, azt **bálok, hangversenyek, bankettek, lakodalmak** részére kedvező feltételek mellett mindenkor rendelkezésre bocsátom.

Együttal bátorkodom megjegyezni, hogy az alsó korcsmahelyiséget, a m. t. közönség legnagyobb meglegedésére **Büttner József** ismert jó vezetésére bízom.

A mélyen tisztelt közönség kegyespartfogásába ajánlom magam és maradok
kiváló tisztelettel

Rohling József

a »Nagy Vigadó« vendéglőse és bérlője.

Dr. Tolnai

VIZGYÓGYINTÉZETE

PÉCSETT, a sétaléren.

Összes vizgyógyműveletek közös és elkülönített teremben.

Massagevillanyos fényfürdő (soványító kuráknál) gőzszekrény.

Meleg ásványfürdők. Reichenhall rendszerre **berendezett belégző osztály.**

A vizkúra különösen javalva van, gyenge idegzetűeknél, gyomor és belek renyhességénél, álmatlanságnál, szédülésnél, idült rheumánál, általános gyengeségnél stb.

Modern berendezés. Orvosi felügyelet. Mérsékelt árak. Felvétel naponta d. u. 4-6-ig.

Tőzeg klosettek!

Tőzeg-klosettet beszerez mindenki, ki **teljesen szagtalan** árnyékszékét óhajt. mert a tőzeg szagtalanít!!

Tőzeg-klosettet beszerez mindeki, ki a maga és családjának egészségéről gondoskodik, mert a tőzeg **fertőtleníti!**

Tőzeg-klosettet beszerez mindenki, aki a mindenféle betegségeket terjesztő pöcsgödröt házából eltávolítani kívánja, mert az ilyenre a tőzeg-klosettek használatánál többé szükség nincsen.

Tőzeg-klosettek kizárólag kaphatók:

Kraus Istvánnál, Pécsett.

T. Kraus István urnak Pécsett.

Ezennel szívesen adom b. tudomására, hogy a nekem szállított **tőzeg szóró klosettekkel teljesen meg vagyok elégedve.** A klosettek kifogás-talanul működnek és **teljesen szagtalanok.**
Pécs, 1900. június hó 10-én.

Tisztelettel **Dr. Mende Lajos.**

T. Kraus István urnak Pécsett.

Szívesen adom tanubizonyítást annak, hogy az Ön által szállított **tőzeg-árnyékszék**ek minden tekintetben megfelelő, különösen hangsúlyozom, hogy mióta ezek nálam használatban vannak és az emésztőgödröt használaton kívül helyeztem, **az eddig mindig nedves falak egészen kiszáradtak.**

Pécs, 1901. május hó.

Tisztelettel **Dr. Czifra Elek,** főorvos.

T. Kraus István urnak Pécsett.

Ezennel igazolom és bizonyítom, hogy a megyei árvaháznál már egy év óta ezen klosettekből **10 db. van használatban** és feltűnő szagtalan voltak, csekély kezelési költségük folytán legmelegebben ajánlhatók.

Keller István, várnagy,
mint a megyei árvaház felügyelője

T. Kraus István urnak Pécsett.

Ezennel szívesen kinyilatkoztatom, hogy a nekem szállított **tőzeg klosettek teljesen megelégedésemre** beváltak és a még visszalévőket is mihamarabb átalakítottam.

Tisztelettel **Fodor Pál,** ügyvéd Deák-u. 1.

Tekintettel a közelgő őszi időnyre, van szerencsém a nagyérdemű hölgyközönséget értesíteni, hogy

kalapok és tollak

festését úgy **átalakítását olcsó árért** elvállalom.

Izléses tiszta munkáért kezeskedem.

Tisztelettel

Veledics Lina.

Iskola kalapok nagy választékban.

••••• Király-utcza 2. •••••

(Nagy tőzsdével szemben.)

Inas

heti fizetéssel, felvétetik lapunk könyvnyomdájának könyvkötészetében.

Emeleti utcai lakás,

mely áll **2 szoba, alkov, konyha** és **mellék helyiségekből,** az

Árpád-utca 33. szám alatti házban

november 1-től kiadó.

Évi bér **280 korona.**

Bővebbet ugyanott a házmesternél vagy lapunk kiadóhivatalában.

Uj hentes-üzlet.

A n. é. közönségnek becses tudomására hozom, hogy Pécsett, **Irgalmasok-utca 2. sz. a.** (Stern K. ügyvéd házában) az irgalmasok temploma átellenében

hentes fióküzletet nyitottam

s különösen felhívom a n. é. közönség figyelmét

naponkint frissen készült hideg felvágottaimra és egyéb hentes különlegességeimre,

melyek **kitűnő izükkel** és lelkiismeretesen tiszta készítmódjuk által föltűnőül úgy a hazai, mint a külföldi e fajta készítményeket.

Egy mintavásárlás mindenkit meggyőzhet készítményeim kiválóságáról. Állandóan friss **prágai sonka.**

Teljes tisztelettel

Körösztös Vince,

hentes mester.